

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.6.2007
KOM(2007) 344 endelig

2007/0119 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne
køretøjer og påhængskøretøjer dertil**

(Kodificeret udgave)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle fællesskabslovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som fællesskabslovgivningen giver dem.

Dette mål kan ikke nås, så længe en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt og dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder.

Som følge heraf er det af afgørende betydning at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis fællesskabslovgivningen skal være klar og gennemsigtig.

2. Den 1. april 1987 besluttede Kommissionen¹ derfor at pålægge sine medarbejdere at kodificere alle retsakter senest efter den tiende ændring af dem, idet den understregede, at dette var et minimumskrav, og at tjenestegrenene skulle bestræbe sig på at kodificere de tekster, de var ansvarlige for, med endnu kortere mellemrum for at sikre, at fællesskabsreglerne var klare og lette at forstå.

3. Dette blev bekræftet i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh (december 1992)², hvori det understreges, at en kodifikation er vigtig, fordi den giver retlig sikkerhed med hensyn til, hvilke retsforskrifter der gælder vedrørende et bestemt spørgsmål på et bestemt tidspunkt.

Kodifikationen skal foretages under fuldstændig overholdelse af Fællesskabets normale lovgivningsprocedure.

Eftersom der ved kodifikation ikke må foretages nogen ændringer af indholdet i de kodificerede retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat, at der kan anvendes en hasteprocedure til hurtig vedtagelse af de kodificerede retsakter.

4. Formålet med dette forslag er at foretage en kodifikation af Rådets direktiv 76/114/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil³. Det nye direktiv træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det⁴; forslaget ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres, men er blot en sammenskrivning af dem, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilag 3 til del A i konklusionerne.

³ Foretaget i henhold til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Kodificering af gældende fællesskabsret, KOM(2001) 645 endelig.

⁴ Se bilag II, del A, til dette forslag.

5. Forslaget til kodifikation er udarbejdet på grundlag af en foreløbig konsolidering på alle de officielle sprog af direktiv 76/114/EØF og retsakterne om ændring heraf, som er foretaget af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer ved hjælp af et edb-system. Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag III til det kodificerede direktiv.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 ,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 76/114/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil³ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder⁴. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EFT L 24, 30.1.1976, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/96/EF (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).

⁴ Jf. bilag II, del A.

↓ 76/114/EØF Betragtning 2
(tilpasset)

- (2) ☒ Direktiv 76/114/EØF er et af særdirektiverne i EF-typegodkendelsesordningen fastsat i Rådets direktiv [70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil]⁵ og det fastsætter de tekniske forskrifter for skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde. Med disse tekniske forskrifter skulle der ske en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning, så der for alle typer køretøjer kunne anvendes den procedure for EF-typegodkendelse, som er omhandlet i [Rådets direktiv 70/156/EØF]. Bestemmelserne i direktiv [70/156/EØF], som vedrører systemer, komponenter og separate tekniske enheder til køretøjer, finder derfor også anvendelse på nærværende direktiv. ☒
-

↓ 76/114/EØF Betragtning 3
(tilpasset)

- (3) ☒ Denne procedure for EF-typegodkendelse bør medføre gensidig anerkendelse i medlemsstaterne af den kontrol, de hver især udfører på grundlag af de fælles krav. ☒
-

↓

- (4) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne -
-

↓ 76/114/EØF

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved køretøjer og påhængskøretøjer dertil forstås i dette direktiv alle motordrevne køretøjer med eller uden karrosseri, der er bestemt til færdsel på vej, og som har mindst fire hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t, såvel som påhængskøretøjer dertil, med undtagelse af skinnekøretøjer, landbrugs- eller skovbrugsmaskiner og traktorer og entreprenørmateriel.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører skilte, foreskrevne påskrifter og deres anbringelsessted og -måde, nægte EF-typegodkendelse eller national godkendelse af et køretøj, hvis disse opfylder kravene i bilag I.

⁵ [EFT L 42, 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF (EUT L 161, 14.6.2006, s. 12)].

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører skilte, foreskrevne påskrifter og deres anbringelsessted og -måde, nægte indregistrering eller forbyde salg, ibrugtagning eller brug af køretøjer, hvis disse opfylder kravene i bilag I.

Artikel 4

↓ 76/114/EØF (tilpasset)

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilag I ☒ til nærværende direktiv ☒ til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i [artikel 13 ☒ , stk. 3 ☒ i direktiv 70/156/EØF].

↓ 76/114/EØF

Artikel 5

↓ 76/114/EØF (tilpasset)

☒ Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. ☒

↓

Artikel 6

Direktiv 76/114/EØF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 7

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det anvendes fra [...].

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

1. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

Ethvert køretøj skal være forsynet med et skilt og påskrifter som beskrevet i de følgende punkter. Dette skilt og disse påskrifter anbringes af fabrikanten eller dennes repræsentant.

↓ 76/114/EØF
→₁ 78/507/EØF Art. 1 og bilag

2. FABRIKATIONSSKILT

2.1. Et fabrikationsskilt som vist i tillægget til dette bilag skal være solidt fastgjort på et iøjnefaldende og let tilgængeligt sted, som indgår i en køretøjsdel, der normalt ikke udskiftes i køretøjets levetid. Fabrikationsskiltet skal være let læseligt og omfatte følgende angivelser anbragt på en måde, så de ikke kan slettes og i følgende orden:

2.1.1. Fabrikantens navn.

2.1.2. EF-typegodkendelsesnummer →₁¹ ←.

↓ 76/114/EØF
→₁ Tiltrædelsesakt af 1985 Art. 26 og bilag I, s. 213
→₂ 87/354/EØF Art. 1 og bilag, nr. 6
→₃ Tiltrædelsesakt af 1994 Art. 29 og bilag I, s. 202
→₄ Tiltrædelsesakt af 2003 Art. 20 og bilag II, pkt. 1, litra a) og stk. 14, s. 57
→₅ 2006/96/EF Art. 1 og bilag, pkt. 13

Dette nummer er sammensat af bogstavet lille «e», efterfulgt af et tal eller de bogstaver, der kendetegner det land, der har udstedt EF-typegodkendelsen →₁ (1 for Tyskland, 2 for Frankrig, 3 for Italien, 4 for Nederlandene, →₃ 5 for Sverige, ← 6 for Belgien, →₄ 7 for Ungarn, 8 for Den Tjekkiske Republik, ← 9 for Spanien, 11 for Det Forenede Kongerige, →₃ 12 for Østrig, ← 13 for Luxembourg, →₃ 17 for Finland, ← 18 for Danmark, →₅ 19 for Rumænien, ← →₄ 20 for Polen, ←

¹ Såfremt en køretøjstype ikke er blevet EF-typegodkendt og ikke har et EF-typegodkendelsesnummer, kan en medlemsstat kræve, at det nationale godkendelsesnummer skal være angivet. Hvis det nationale godkendelsesnummer kræves angivet, kan fabrikanten angive det enten på en anden plade end fabrikationspladen eller på selve denne.

21 for Portugal, →₂ 23 for Grækenland ←, 24 for Irland, →₄ 26 for Slovenien, 27 for Slovakiet, 29 for Estland, 32 for Letland, ← →₅ 34 for Bulgarien ← →₄ 36 for Litauen, 49 for Cypren, 50 for Malta ←) ← og det godkendelsesnummer, der svarer til nummeret på typegodkendelsesskemaet for køretøjstypen. Der anbringes en asterisk mellem bogstavet «e» og nummeret, der kendetegner det land, der har udstedt EF-typegodkendelsen, og ligeledes mellem dette nummer og godkendelsesnummeret.

↓ 76/114/EØF
→₁ 78/507/EØF Art. 1 og bilag

- 2.1.3. Køretøjets identifikationsnummer.
- 2.1.4. Køretøjets tilladte →₁ totalmasse ←.
- 2.1.5. Den samlede tilladte →₁ totalmasse ← for vogntoget i det tilfælde, hvor køretøjet anvendes som trækkende køretøj.
- 2.1.6. →₁ Den tilladte, på hver aksel faldende køretøjsmasse ←.
- 2.1.7. Hvis det drejer sig om en sættevogn, tilladte →₁ totalmasse ← på koblingsanordningen.

↓ 76/114/EØF (tilpasset)
→₁ 78/507/EØF Art. 1 og bilag

- 2.1.8. →₁ ← ☒ En ☒ medlemsstat ☒ kan ☒ kræve, at den tilladte →₁ totalmasse ← i henhold til de nationale retsforordninger angives på skiltet for ethvert køretøj, som tages i brug på dens område.

Såfremt den teknisk tilladelige →₁ masse ← ligger højere end den tilladte →₁ totalmasse ←, kan den pågældende medlemsstat kræve, at den ☒ teknisk tilladelige masse ☒ ligeledes angives. I så tilfælde angives →₁ masse ← i to kolonner: i venstre kolonne den tilladte →₁ totalmasse ← og i højre kolonne den teknisk tilladelige →₁ masse ←.

- 2.2. Fabrikanten kan anbringe supplerende angivelser under eller ved siden af de foreskrevne påskrifter, uden for et klart afgrænset rektangel, der ikke indeholder andet end de i punkt 2.1.1 til 2.1.8 foreskrevne angivelser (se tillæg til dette bilag).

3. KØRETØJETS IDENTIFIKATIONSNUMMER

Køretøjets identifikationsnummer er en struktureret kombination af skrifttegn, som fabrikanten tildeler hvert køretøj. Det har til formål i en periode på 30 år — uden anvendelse af yderligere angivelser — at gøre det muligt med fabrikantens bistand entydigt at identificere ethvert køretøj. Køretøjets identifikationsnummer skal tilfredsstille følgende forskrifter:

3.1. Det skal være angivet på fabrikationsskiltet samt på chassiset, rammen eller hvilken som helst anden tilsvarende strukturel del.

3.1.1. Det skal bestå af tre dele:

3.1.1.1. Første del består af en kode, der tildeles fabrikanten med henblik på at kunne identificere denne. Koden består af tre skrifttegn (bogstaver eller tal), der tildeles af de kompetente myndigheder i det land, hvor fabrikanten har sit sociale hjemsted, i forbindelse med det internationale agentur, der drives ifølge bemyndigelse fra Den internationale Standardiseringsorganisation (ISO). Første skrifttegn betegner et geografisk område, andet skrifttegn betegner et land inden for et geografisk område, mens det tredje skrifttegn betegner en bestemt fabrikant.

Såfremt fabrikanten fremstiller mindre end 500 køretøjer om året, skal det tredje skrifttegn altid være 9; til identifikation af sådanne fabrikanter tildeler den ovennævnte myndighed også tredje, fjerde og femte skrifttegn i tredje del.

3.1.1.2. Anden del består af seks skrifttegn (bogstaver eller tal) og skal angive køretøjets almindelige kendetegn. Såfremt et eller flere af disse skrifttegn ikke anvendes af fabrikanten, skal de tomme pladser efter fabrikantens eget valg udfyldes med bogstaver eller tal.

3.1.1.3. Den tredje del, bestående af otte skrifttegn, hvoraf de fire sidste kun kan være tal, skal gøre det muligt i forbindelse med de to første dele entydigt at identificere et bestemt køretøj. Enhver ubenyttet plads skal udfyldes med et nul for at nå op på det samlede antal krævede skrifttegn.

3.1.2. Det skal, når det er muligt, være angivet på en enkel linje.

Undtagelsesvis, og af tekniske årsager, kan det også angives på 2 linjer. I så fald er det dog ikke tilladt at foretage adskillelser inden for de tre dele. Begyndelsen og afslutningen på hver linje skal være afgrænset af et symbol, som hverken må være et arabertal eller et stort latinsk bogstav, og som ikke må kunne forveksles med sådanne skrifttegn. Der kan afviges fra denne bestemmelse på fabrikationsskiltet, når nummeret er angivet på en enkel linje. Indføjjelsen af symbolet i en linje mellem de tre dele (se pkt. 3.1.1.) er ligeledes tilladt.

Der må ikke her være mellemrum mellem skrifttegnene.

3.2. Identifikationsnummeret skal desuden:

3.2.1. Være indpræget på chassiset (stellet), på det selvbærende karrosseri eller på en tilsvarende del i højre halvdel af køretøjet.

3.2.2. Være anbragt på et tydeligt og lettilgængeligt sted ved f. eks. udhamring eller lokning for at undgå, at det udslettes eller forandres.

4. SKRIFTTEGN

- 4.1. For alle de i punkt 2 og 3 fastsatte påskrifter skal latinske bogstaver og arabertal anvendes. Dog skal de latinske bogstaver, der benyttes til de i punkt 2.1.1, 2.1.3 og 3 fastsatte angivelser, være versaler.
- 4.2. Ved angivelse af køretøjets identifikationsnummer gælder følgende:
 - 4.2.1. Benyttelse af bogstaverne I, O og Q samt af tankestreger, asterisker eller andre særlige tegn, bortset fra de i punkt 3.1.2, andet afsnit, omhandlede symboler, er ikke tilladt.
 - 4.2.2. Bogstaver og tal skal mindst være af følgende højde:
 - 4.2.2.1. 7,0 mm for skrifttegn, som anbringes direkte på chassiset, karrosseriet eller en tilsvarende del af køretøjet.
 - 4.2.2.2. 4,0 mm for skrifttegn, som anbringes på fabrikationsskiltet.

TILLÆG

EKSEMPLER PÅ FABRIKATIONSSKILTE

De nedenfor viste eksempler berører ikke de angivelser, som faktisk vil forekomme på fabrikationsskiltet. De er udelukkende vejledende.

Eksempel nr. 1

STELLA FABBRICA AUTOMOBILI

e * 3 * 1485

3 I S K L M 3 A C 8 B 1 2 3 9 5 4

1 500 kg

2 500 kg

1 – 730 kg

2 – 810 kg

Eksemplet vedrører et køretøj af klasse M₁.

De i punkt 2.2 omtalte supplerende angivelser kan placeres neden under eller ved siden af de foreskrevne angivelser (se de med punkterede linjer viste rektangler ovenfor).

Eksempel nr. 2

MAYER KRAFTFAHRZEUGWERK

e * 1 * 501

3 G T W O 1 8 0 0 9 B S 5 1 3 1 2

22 000 kg

38 000 kg

1 – 7 000 kg

2 – 8 000 kg

3 – 8 000 kg

Eksemplet vedrører et køretøj af klasse N₃.

De i punkt 2.2 omtalte supplerende angivelser kan placeres neden under eller ved siden af de forskrevne angivelser (se de med punkterede linjer viste rektangler ovenfor).

BILAG II

Del A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer (jf. artikel 6)

Rådets direktiv 76/114/EØF
(EFT L 24 af 30.1.1976, s. 1)

Kommissionens direktiv 78/507/EØF
(EFT L 155 af 13.6.1978, s. 31)

Punkt X.a.5 i bilag I til tiltrædelsesakten af 1979
((EUT L 291, 19.11.1979, s. 109)

Punkt IX.A.12 i bilag I til tiltrædelsesakten af 1985
(EUT L 302, 15.11.1985, s. 213)

Rådets direktiv (87/354/EØF)
(EFT L 192 af 11.7.1987, s. 43)

Kun punkt 6 i bilaget

Punkt XI.C.I.6 i bilag I til tiltrædelsesakten af 1994
(EFT C 241, 29.8.1994, s. 205)

Punkt I.A.14 i bilag II til tiltrædelsesakten af 2003
(EUT L 236, 23.9.2003, s.57)

Rådets direktiv 2006/96/EF
(EUT L 81 af 20.12.2006, s. 81)

Kun henvisningen til
direktiv 76/114/EØF i artikel 1
og punkt 13 i bilaget

Del B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse (jf. artikel 6)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
76/114/EØF	1. januar 1977	1. oktober 1978
78/507/EØF	1. oktober 1978 ^(*)	-
87/354/EØF	31. december 1987	-

(*) Artikel 2 i direktiv 78/507/EF har følgende ordlyd:

"1. Fra den 1. oktober 1978 kan medlemsstaterne af grunde, der vedrører skilte, foreskrevne påskrifter og deres anbringelsessted og -måde hverken:

- nægte en motorkøretøjstype EØF-typegodkendelse, eller udstedelse af det i artikel 10, stk. 1, sidste led, i direktiv 70/156/EØF, foreskrevne dokument eller national godkendelse
- eller forbyde den første ibrugtagning af køretøjer

såfremt deres skilte og foreskrevne påskrifter, disses anbringelsessted og -måde på den pågældende motorkøretøjstype eller disse køretøjer er i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 76/114/EØF som ændret ved nærværende direktiv.

2. Fra den 1. oktober 1981 kan medlemsstaterne:

- ikke længere udstede det i artikel 10, stk. 1, sidste led i direktiv 70/156/EØF nævnte dokument for en motorkøretøjstype, hvis skilte og foreskrevne påskrifter, disses anbringelsessted og -måde ikke er i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 76/114/EØF som ændret ved nærværende direktiv,
- nægte national godkendelse af en motorkøretøjstype, hvis skilte og foreskrevne påskrifter, disses anbringelsessted og -måde ikke er i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 76/114/EØF som ændret ved nærværende direktiv.

3. Fra den 1. oktober 1981 kan medlemsstaterne forbyde den første ibrugtagen af køretøjer, hvis skilte og foreskrevne påskrifter, disses anbringelsessted og -måde ikke er i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 76/114/EØF som ændret ved nærværende direktiv."

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 76/114/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1 – 4	Artikel 1 - 4
Artikel 5	-
-	Artikel 5
-	Artikel 6
-	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Bilag	Bilag I
Bilag, punkt 1 og 1.1	Bilag I, punkt 1
Bilag, punkt 2 til 4	Bilag I, punkt 2 til 4
Tillæg	Tillæg
-	Bilag II
-	Bilag III